

ellefte Time, saa at sige, vilde forandre Dødsmaaden efter en Udtalelse fra en enkelt Side, uden at man har nogenformelt Garanti for, at dette er en Anstuelse, der overhovedet deles af competente Sagkyndige. Jeg skal sige til, at vi ikke blot ere vante til at anvende den Dødsmaade, som er bibeholdt i Udkastet, men den er netop i sin Tid af Lovgivningen i Overensstemmelse med den almindelige Opinion bleven betragtet som mindre vanærende i Sammenligning med Hængning, der betragtes som en vanærende, kvalificeret Dødsmaade. Naar det forholder sig saaledes, og naar der ikke foreligger noget Datum for, at den almindelige Folkopinion i saa Henseende skulde være forandret, siger jeg, at vi ikke have tilstrækkelige Data til derpaa at bygge en Forandring af det Bestaaende. — Trede Medlemmer have, foruden mod Dødsstraffen, ogsaa udtalt sig mod andre Straffe. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar man skulde tilfredsstille alle de Ønsker, som her ere fremkomne om Forandringer i eller Afstæffelse af Straffe, vilde man tilsidst blive meget uheldigt stillet. Nogle ville have Livsstraffe, Nogle Vand- og Brødsstraffen, Nogle Rotting- og Riisstraffen, Nogle Bødestraffen affattet. Man vilde der ved tilsidst blive meget indskrænket i Henseende til Valget af Straffen, og Straffemagten vilde være berøvet en stor Deel af sin Virksomhed. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel) udtalte sig mod Rotting og Riis. Det er overflødig at gøre opmærksom paa, at disse Straffe kun ere bibeholdt for Børn og unge Mennesker i en Alder, da de ikke kunne anses for at være vogne. At i et enkelt Tilfælde en saadan corporlig Dødsstraffe paa et ungt Menneske eller et Barn, kan have gjort et særdeles skadeligt Indtryk, som det ikke senere har kunnet forvinde, tør jeg ikke benægte, men derimod tør jeg bestemt paastaae, at ligesom det i og for sig er naturligt at anvende Dødsstraffe paa Børn, hvis Forbrydelser have en ganske anden Charakter end Forbrydelser af Vogne, saaledes viser ogsaa Erfarin-

gen, at netop saadanne Dødsstraffe ere de virksomste paa Børn og unge Mennesker. Det forekommer mig desuden, at man vilde være i stor Forlegenhed med, hvorledes man skulde finde andre passende Straffe for Børn istedet for Riis og Rotting, thi man vil formodentlig indrømme, at det ikke gaaer an at sætte Pengestraffe for Børn, ligesom det sikkert heller ikke vilde være heldigt at anvende Fængelsstraffe for lang Tid paa Børn eller unge Mennesker. Der er fra enkelte Sider fremkommet Bemærkninger, som synes mig at tyde paa, at ærede Medlemmer ikke tilstrækkelig fastholde det Standpunkt, hvorpaa man maa stille sig, naar der overhovedet bliver Spørgsmaal om Straffen. Man befinder sig ikke i en moralsk Verden, hvor Spørgsmaalet drejer sig om at udmaale den subjective Skyld, men i et objectivt sædeligt Samfund, hvor man maa tage Hensyn til, hvad der virkelig er steet i den hvide Verden. Det vilde være en aldeles forsvundet Sag, dersom man vilde stille Domstolene den Opgave at udmaale de enkelte Individens Skyld, alene seet hen til deres egen Mening. Nei, der er ikke Spørgsmaal om, at straffe i den hvide Verden, undtagen der er steet Noget i denne, hvorved den Vedkommende har gjort Brud eller Stridt til at gjøre Brud paa den hvide Samfundsorden, men dertil følger naturligt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der er steet Noget, som kræver Rettsordenen eller ikke, maa have en væsentlig Indflydelse paa, om og hvormegen Straf der bliver at anvende. Dette er en Bemærkning, som jeg især kunde henvende til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), der forøvrigt bebudede et Forslag om fuldstændig at fjerne Materien om Duelser fra Loven. Jeg skal ikke stride med ham om, hvorvidt det er absurd eller ikke, at duellere; dersom Alle vare af hans Mening, at det er absurd, behøvedes der ganske vist ingen Straffebestemmelse derom, men Erfaringen viser, at der er Andre, der have en ganske anden Anstuelse, og det er naturligtvis for deres Skyld, man maa have Bestemmelserne. Vi kunne vel lade disse